

Не плачте за мною, плачте за світом

Зло завжди крокує поруч із добром. Євреї в Америці домальовували вуса на моєму зображенні, намагаючись зробити мене схожим на Гітлера. Вони називали мене «антисемітом» і стверджували, що я виступав проти євреїв. Також виникла проблема і з християнами. Оскільки дедалі більше молоді та священиків почали слідувати за мною, прагнучи вивчити наше вчення, традиційні американські церкви теж стали мене переслідувати. Американські ліві сили так само виступили проти мене, бо я закликав США виконати свою відповідальність і припинити поширення комунізму світом. Вони теж почали шукати шляхи, щоб зупинити мою діяльність.

Чим більше зростала наша популярність, тим більше почало з'являтися всіляких побоювань і упереджень. Молоді люди, надихнувшись моїм ученням, залишали університети або йшли з роботи й подорожували країною, читаючи лекції та збираючи кошти для нашої діяльності. Зрозуміло, що батьки хвилювалися про їхнє благополуччя.

Більш того, у Сполучених Штатах вирувала криза, викликана Вотергейтським скандалом. Я зустрівся з президентом Річардом Ніксоном, щоб закликати його спрямовувати американський народ, керуючись волею Бога. Я вмовляв американців «пробачити, любити й об'єднатися» навколо позиції президента. Це викликало обурення ЗМІ лівого спрямування. Те, що раніше не було проблемою, раптово навалилося на мене. Водночас консерватори сказали, що я занадто ліберальний і що моє вчення руйнує традиційні цінності.

Християни були незадоволені новим тлумаченням хреста. Адже я навчав, що Ісус прийшов як Месія, його розп'яття і смерть на хресті не були Божою волею. У Бога не було плану побудувати мирний світ для

людства через розп'яття Ісуса. Якби Ізраїль прийняв Ісуса як Месію, Ісус створив би мирний світ, об'єднавши культури й релігії Сходу і Заходу. Однак Ісус помер на хресті, й Божа робота повного спасіння відклалася до Другого пришествя. Саме це моє нове трактування розп'яття викликало неабияке протистояння. Не тільки традиційні церкви, але й єврейська громада стали вважати мене своїм ворогом. Вони вишукували найрізноманітніші шляхи, щоб видворити мене зі США.

Зрештою, мене знов ув'язнили. Я лише намагався відродити моральність Америки й витягти її із прірви, відповідно до волі Бога, але мене звинуватили в тому, що я не сплачував податків. На той час мені було далеко за шістдесят.

Протягом першого року, коли я був в Америці, гроші, отримані як пожертви з усього світу, я поклав на рахунок у ньюйоркському банку. У Сполучених Штатах це досить поширена практика, коли церковні фінанси перебувають на рахунку релігійного лідера. Отже, за кошти, які лежали на цьому рахунку протягом трьох років, нарахували відсотки і мене звинуватили в несплаті податків на суму близько 7500 доларів. Зазвичай за таке стягується штраф, але мене 20 липня 1984 року ув'язнили до федеральної виправної установи в Данбері, у штаті Коннектикут.

За день до ув'язнення в Данбері я провів останню зустріч членів у навчальному центрі Бельведер у Террітауні, що у штаті Нью-Йорк. Члени церкви заповнили будівлю й молилися у сльозах за мене. Того дня в Бельведері зібралися тисячі моїх послідовників. Сповнений рішучості, я сказав їм не падати духом.

— Я невинний. Я не зробив нічого поганого. Я бачу яскраве світло надії, що піднімається на Данбері.

— Не плачте за мною, а плачте за Америкою. Любіть Америку й моліться за Америку, — сказав я їм.

Я стояв перед засмученими молодими людьми, піднявши кулаки на знак надії.

Заява, яку я зробив перед ув'язненням, викликала великий ажіотаж серед релігійних людей. Започаткувавши «Товариство спільного страждання», вони масово молилися на мою підтримку. Завдяки діяльності «Товариства спільного страждання» серед вірян усіх деномінацій і конфесій прокотилася хвиля підтримки і стурбованості нападом на релігійну свободу в Сполучених Штатах.

Мені не було чого боятися, коли я йшов до в'язниці. Я знаю життя в неволі. Однак люди, які були поруч зі мною, відчували все зовсім по-іншому. Вони хвилювалися про те, що мої затяті опоненти можуть посягнути на моє життя. Але я прямував до тюрми з високо піднятою головою.

Вотергейтський скандал — політичний скандал у США 1972—1974, що закінчився єдиною в історії США відставкою президента країни Річарда Ніксона. Скандал виник через спроби адміністрації Ніксона приховати свою причетність до злочину штаб-квартири Національного комітету Демократичної партії у Вашингтоні.

Revision #2

Created 25 February 2024 09:12:27 by andres

Updated 25 February 2024 09:13:51 by andres